

NaturErhvervsstyrelsen
Att: Samir Babali

e-mail: samb@naturerhverv.dk

22. oktober 2012

Udkast til ændringer i det danske landdistriktsprogram for 2013

NaturErhvervsstyrelsen har med e-mail af 8. oktober 2012 fremsendt ovennævnte i høring, idet Styrelsen anmoder om Dansk Skovforenings eventuelle bemærkninger hertil senest mandag den 22. oktober.

Indledningsvis skal Skovforeningen understrege, at foreningens bemærkninger kun vedrører afsnittet om skovbrugsforanstaltningerne.

Generelle bemærkninger

- Det skal understreges, at foreningens bemærkninger **kun** vedrører ændringerne for programmet for 2013 og at der således **ikke** kan tages udgangspunkt i disse bemærkninger i forbindelse med det nye landdistriktsprogram for periode 2014-20 og det danske program, der skal udarbejdes i forbindelse hermed.
- Det bør ved udmøntningen af tilskudsvilkårene under programmet være muligt at ansøge om tilskud **uden** samtidig krav om, at alle kortlagte skovnaturtypearealer skal indgå i ansøgningen. Der er tale om rent danske regler, der med sikkerhed vil mindske interessen for ordningen – og dermed have en negativ indvirkning på beskyttelsesniveauet (se endvidere nedenfor).
- Der var tidligere en fælles forståelse med Naturstyrelsen om, at de beregnede tilskudssatser – især for større ejendomme - kun skulle danne udgangspunkt for forhandlinger med ejerne, hvor der var mulighed for at supplere med individuelle tillæg i situationer, hvor satserne ikke var dækkende for ejerens tab. Denne oprindelige forudsætning ikke længere gældende. Dette mindsker eller helt fjerner ejernes incitament til at ansøge om tilskud i situationer hvor de anførte tilskudssatser er utilstrækkelige.

Konkrete bemærkninger

Bilag 3.3.

På **side 2** anføres det, at: "Natural regeneration will fulfil the baseline obligation".

Sætningen er vanskeligt forståelig i denne sammenhæng, da basissikringen ikke kaldes for "baseline obligation" men for "basic protection".

Men selvom dette (kravet til naturlig foryngelse) måtte tilgodese basissikringen, tager den beregning, der ligger til grund for tilskuddene **ikke** højde for de tab, der ligger i den manglende mulighed for dels frit at kunne vælge en anden træart/provenens på arealet, dels at vælge en anden foryngelsesform end der ligger til grund for beregningerne. Beregningerne tager således udgangspunkt i, at ejeren **i forvejen** ville have valgt denne foryngelsesform. Det er ingenlunde tilfældet alle steder.

Derfor vil de standardberegninger, der er udført, kun yderst sjældent være udtryk for det tab ejeren lider. Og derfor vil ordningerne kun blive anvendt i meget begrænset omfang. Dette især fordi der samtidig er et isoleret dansk krav om, at der skal ansøges om tilskud til alle kortlagte skovnaturtyper på en ejendom. Bemærkningen gøres også gældende til side 4 i dette notat (se senere)

Senere på samme side står der, at basisbeskyttelsen medfører: "...a continuous forest cover....", Ja, mere end det, for et vedvarende skovdække kan også opnås på andre måder end ved naturlig foryngelse. Kravet er selvforfængelse af den eksisterende bevoksning – og det er noget ganske andet end krav om vedvarende skovdække.

På **side 3** anføres det, at bevoksninger, der skal udlægges til urørt skov, skal være afdriftsmodne inden for en kortere periode (10-20 år). Hvordan skal dette tolkes i eksempelvis ellemoser, der hidtil har været drevet ved stævning ?

På **side 4** anføres det sidst på siden, at der i beregningerne af tilskuddets størrelse er set bort fra "other irrelevant costs".

I de bemærkninger, der ovenfor er anført til side 2 til dette bilag omkring beregningernes forudsætninger, virker det uforståeligt, at man sidst på side 4 skriver, at irrelevante omkostninger ikke er medtaget.

Fratagelsen af ejerens frie træart- og proveniensvalg, herunder frit at kunne vælge foryngelsesformen m.m. er ikke medtaget i tilskudsberegningerne og må derfor af Styrelsen være at betragte som irrelevante omkostninger. Det er **ikke** tilfældet. Der er i **høj** grad tale om et tab for ejeren, hvorfor dette ikke er irrelevante omkostninger.

På **side 5** anføres at "The standardised support rates are within the scale of likely silvicultural costs incurred by the forest owner". Det er måske rigtigt **forudslutningerne taget i betragtning**, som som det er nævnt ovenfor dækker det ikke det tab, ejeren påføres ved pålæg af forpligtelsen (se ovenfor). Man ser her bort fra helt centrale begrænsninger i forudsætningerne for den lovlige skovdrift.

På **side 6** er der i fodnote 4 til skemaet om betaling for udlæg af urørt skov anført, at tilskudsberegningen bygger på en beregning af bevoksningens nuværende økonomiske værdi fratrukket skovningsomkostningerne.

Enten betyder dette, at bevoksningens nuværende kapitalværdi fratrækkes skovningsomkostningerne, hvorved beregningerne er forkerte.

Eller også betyder fodnoten, at beregningen sker på baggrund af realiseringsværdien af bevoksningen fratrukket skovningsomkostningerne – altså nettoværdien af den stående bevoksning.

I denne situation ydes der imidlertid ikke erstatning for det tab, der udgøres af den manglende mulighed for at udnytte fremtidige bevoksninger på arealet. Og da der kun udlægges urørt skov i bevoksninger, der næsten er hugstmodne, spiller manglen på erstatning for perioden efter normal afdrift (som jo forhindres) en afgørende rolle. Man skal huske på, at forpligtelsen er evigtvarende.

På samme side anføres et maksimalt tilskudsbeløb på 200€/ha/år. Såfremt man fastholder kravet om, at der skal ansøges om tilskud til alle kortlagte skovnaturtyper på en ejendom, er dette tilskudsniveau ikke attraktivt og utilstrækkeligt i forhold til at få skovejerne til at søge om tilskud.

Der skal således ikke mange hektar kortlagte hugstmodne bevoksninger til på en ejendom, før tabet fra disse bevoksninger **langt** overstiger den samlede betaling for alle arealer, idet der også ved hugstmodne bevoksninger skal indregnes kvalitetstab fra det normale hugstmodenhedstidspunkt til de sidste overstandere er fjernet i forbindelse med kravet om selvforryngelse.

På **side 7** nævnes en undtagelse fra 200€-loftet. Nemlig de situationer, hvor der efterlades op til 10 træer/ha på arealet samt i situationer hvor der etableres naturlig hydrologi. Her er loftet 300€/ha/år.

Men genskabelse af naturlig hydrologi kan medføre overordentligt store tab. Således vil genskabelse af naturlig hydrologi kunne umuliggøre en fortsat skovdrift på arealet, og det anførte loft er derfor urimeligt lavt og vil forhindre, at der kan indgås aftaler, der skal udløse tilskud.

Bilag 3.4.

Skovforeningen har ikke bemærkninger til de støtteberettigede foranstaltninger, men foreningen har følgende bemærkninger til – især – ordningen om etablering af ekstensive løvtrækulturer:

Hvad skulle få en skovejer til at erstatte en produktiv nåletrækultur med en ikke-produktiv løvtrækultur?

At plante maksimalt 2.000 planter /ha (maksimalt suppleret op til 3.000 planter/ha for egen regning for at undgå suppleringsplantning ved planteafgang) giver ikke et incitament til at foretage en træartskonvertering.

Man bør i stedet udnytte landdistriktsforordningens artikel 20 som hjemmel.

Heri kan der efter litra b ii ydes tilskud til forbedring af skovenes økonomiske værdi og efter litra b iii tilskud til forøgelse af land- og skovbrugets værdi.

Disse hjemler må kunne anvendes til at sikre, at fremtidens løvtræbevoksninger får en intensitet, der kan sikre kravene til fremtidens træproduktion og kvalitet. Og dermed få ejere til at vælge dette alternativ. Alt så flytte hjemlen fra ikke-produktive investeringer til produktions- og konkurrenceforbedrende investeringer.

I afsnittet om tilskud til sikring af de særlige arter i skovene (bilag 4-arterne) kan der ydes 100 % tilskud til de afholdte omkostninger. Ved flere af de beskyttelseskrævende arter (f.eks. hasselmusen) udgøres langt de største tab imidlertid af indkomsttab, som ikke dækkes efter forslaget. Der er derfor næppe mange (hvis nogen overhovedet), der vil indgå en sådan aftale.

Nederst på side 7 i bilaget om ikke-produktive investeringer anføres det flere steder, at ejeren skal indhente mindst 2 bindende tilbud på en opgaves udførelse.

Hvorfor må en ejer ikke selv gennemføre et projekt uden forudgående indhentning af bindende tilbud? Skovforeningen er enig i, at betalingen skal være rimelig og konkurrencedygtig, men Naturstyrelsen har da også selv erfaringstal til vurdering af dette, og det er samtidig anført, at Naturstyrelsen kan nægte tilskud, hvis de indhentede tilbud ikke er rimelige. Så Styrelsen vil vel også kunne vurdere en tilskudsansøgning fra en ejer. At pålægge en ejer krav om ekstra administrative byrder er ikke befordrende for ordningens anvendelse.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard